

7-8

Zbor CB v Košiciach

Ročník 16

Júl-August 2015

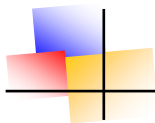

Zborové listy

Z obsahu:

Akí odchádzame z pánovej prítomnosti?
Oprášenie spomienok alebo život ide ďalej
Výlet rodín, Kysak 2015
Krst v Hornáde
Svedectvo o pravde
Mistr Jan Hus šest set let po upálení

Slovo na tento mesiac

Akí odchádzame z pánovej prítomnosti?

Mojžiš prišiel z Božej prítomnosti medzi ľud Izraela, a nikomu nemusel hovoriť, kde sa v posledné týždne nachádzal. Jeho tvár žiarila. Prinášal na svojej tvári znak z Božej prítomnosti.

Čo pozorujú, vidia ostatní, keď ty prichádzaš z prítomnosti, kde sa dvaja alebo traja stretli v jeho mene, a on bol tam prítomný? Ak by sme sa stretli s nejakou významnou osobnosťou tohto sveta, určite by to každý na nás spozoroval. Odrazilo by sa to našom výzore, na našom správaní.

Odchádzame z Večere Pánovej - čo na nás vidieť? Čím je poznačená naša reč? Naše správanie? Zo slávnostnej atmosféry intímneho stretnutia a prežívania s naším Pánom vstupujeme do všednosti dní? Čo prinášame svetu okolo nás?

Dokážeme si predstaviť, že by sa zrazu ocitol sám Pán pri nás a spýtal sa, ako kedysi svojich učeníkov: *"O čom ste sa rozprávali cestou?"* Nemuseli by sme mlčať, lebo by sme neboli schopní povedať, že nie on bol ústrednou témou nášho rozhovoru? Nezaoberali sme sa podobne ako jeho učeníci myšlienkou, kto z nás je väčší, dôležitejší? Vplyvnejší? Nezaplavili nás starosti tohto života skôr, ako sme prekročili prah modlitebne?

Ak chceme byť svedkami jeho zmŕtvychvstania, potom nemôžeme prísť len do zhromaždenia, ale aj do jeho prítomnosti v tomto zhromaždení. Len tak sa moc Ducha Svätého dostane do našich chabých slov o veľkosti diela spasenia pre každého človeka na tomto svete.

Kiež by sme si uvedomili, aké je dôležité prichádzať nielen do zhromaždenia Božieho ľudu, ale aj do jeho osobnej prítomnosti v zhromaždení. Potom nebudeme mať starosť, ako odovzdať svedectvo evanjelia tým, ktorí ním zasiahnutí neboli a neveria v evanjelium ako Božiu moc na spasenie každému, kto verí.

M. Bielik

Oprášenie spomienok alebo život ide ďalej

Pochádzam z veriacej rodiny a rodičia aj starí rodičia ma od malička viedli k Bohu a do obecnstva veriacich. Som za to veľmi vďačná. Myslím, že čím som staršia (a to už som v strednom veku), tým viac si uvedomujem hĺbku tejto skutočnosti a prežívam to ako veľký Boží dar.

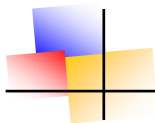
Mám dvoch bratov, starší je Bohdan a mladší Martin. Obidvaja majú svoje rodinky.

V detskom veku sme prázdniny často trávili u starých rodičov na strednom Slovensku. Bolo tam veľmi dobre, pestré ako na dedine, v dome a bola tam aj práca na pomáhanie ☺. Obetavá starká sa starala o všetky vnúčatá, všetci sme ju mali veľmi radi. V nedeľu sme chodievali do zhromaždenia v Kalinove. V tom období tam prichádzali aj kazateľské návštevy z Levíc (pamätám sa už z tých čias na brata kazateľa Fazekaša).

Život išiel ďalej, prišla stredná škola. Na evanjelizácii br. kaz. Krišku st. u baptistov v Košiciach som prežila Božie oslovenie a ostala som po skončení so svojou kamarátkou evanjeličkou Ľudkou Vecanovou (už je u Pána). Potom prišli mládežnícke stretnutia v dome Vecanovcov, tam bola vždy dobrá nálada a štedré pohostenie, začiatky mládežníckeho života, ktoré boli pre mňa inšpiráciou v neskoršom období.

Po prestavbe terajšieho zborového domu začala v októbri 1988 práca nášho zboru, v tom čase ako stanice Prešovského zboru CB. Po nežnej revolúcii nastalo obdobie intenzívnych zmien, novej práce a služby aj v zbore. Ocko prijal prácu kazateľa a dal jej prednosť pred možnosťami, ktoré ponúkala nová doba.

V období rokov 1992-1996 sme bývali v zborovom dome. Bolo to veľmi pekné obdobie ☺. Táto doba bola priam nabitá zmenami, kontaktmi, novými možnosťami zborovej práce

a služby. Žili sme tým ako rodina, tak aj zbor, aj mládež, ktorá bola v tom období dosť početná a aktívna. Spomeniem niektoré aktivity. Služba zboru s mládežou pri návštevách vo väznici v Šaci (sama sa čudujem), služba mladých pre postihnuté deti v zariadení na Opátskom, pomoc mladých pri práci Rómskeho klubu pod vedením sestry Baranovej a ich letné tábory, anglické jazykové tábory, kontakty a výlety s inými mládežami a iné. Nemôžem nespomenúť v tom čase obľúbený ping-pong, pudingové párty, číselné partičky Rummy, v lete nedelňný volejbal na Aničke a iné. Všetko boli dary Božej milosti.

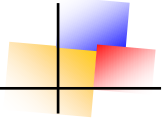
Potom prišlo nové obdobie služby kazateľskej rodiny Halžovcov, za čo som veľmi vďačná a pre mňa to bolo obdobie duchovného dozrievania.

Na konci 90-tych rokov začali u mňa zdravotné problémy, choroba, ktorú s Božou pomocou nesiem (liečim sa), ale snažím sa byť užitočná v zbere v rámci svojich možností.

Teraz máme nové obdobie, služba novej kazateľskej rodiny Betinovcov, máme prílev mladých rodín, malých detí a deti sú vždy nádej v zbere. Máme tu misionárske rodiny s novými aktivitami a možnosťami služby. Dostávame veľa Božích darov, dávame ich iným?

Som vďačná Pánu Bohu za všetky dary, dobrých a milujúcich rodičov, rodinu, zborovú rodinu a služobníkov viery.

Vierka Oravcová

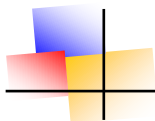
Výlet rodín, Kysak 2015

Koniec školského roka je tradične obohatený v našom zbere o výlet rodín, ktorý sa konal opäť v Škole v prírode v Kysaku. Tento rok sa nás zišlo menej ako obvykle, čo nás prítomných trochu zarmútilo, ale radosť zo spoločenstva nám to nevzalo.

Takmer polovicu účastníkov výletu tvorili naše zborové deti. Ich očká zažiarili, keď po príchode do areálu uvideli stáť trampolínu, pri ktorej potom musela byť takmer stála strážna služba. Detská radosť, úsmev a krik nám dávali jasné znamenie, že sa majú dobre, aj keď ich program nebol veľmi organizovaný. Vynašli sa, našli si činnosti, zábavu a aj vďaka tomu sme my, dospelí, mohli mať vlastný program.

Ešte v deň príchodu sme si vypočuli Božie slovo, ktoré predniesol Ervín na tému Kresťan a Boh. Iste je nám všetkým jasné, že kresťan bez Boha nie je kresťanom. Ale ako sa človek vlastne môže stať kresťanom? Kto je iniciátorom tohto vzťahu? Koho si Boh povolal? Akým spôsobom to urobil? Aj dnes by nás povolal Pán Ježiš slovami „Podďte za mnou, a učiním vás rybármi ľudí“? Končí tento nezameniteľný vzťah povoláním? Čo nasleduje? Nad týmito a mnohými ďalšími otázkami sme sa spoločne zamýšľali a hľadali na ne odpovede.

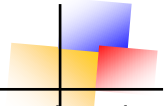
Po noci, ktorú nám okorenili kašľúce deti, alergija a výkriky detí zo sna, sme predsa len nabehli na denný režim a hneď po raňajkách sme sa vybrali na túru, ktorá skončila len prechádzkou v okolí. Ale čo by to bol za výlet bez adrenalínu pre niektorých zúčastnených? Mužské osadenstvo rozhodlo, že prechod cez Hornád po železničnom moste bude rýchlejší a bezpečnejší ako prechádzka s deťmi po ceste. To bola pre nás, ženy, skúška odvahy a viery. Tajne sme dúfali, že v danom čase neprejde mostom žiaden vlak. Vďaka Bohu sa tak aj stalo a hlasná spokojnosť po vstupe do lesa bola zrejماً a radosť detí zo zážitku ešte väčšia. Dlhšiu prestávku sme si dopriali pri mieste, kde sa potok Sopotnica vlieva do Hornádu. Počkali sme oneskorencov a deti tento čas využili na jednu z obľúbených činností – hod kameňa, drevka či listov do rieky. Po krátkej chvíli nám cestu

sprijemnil aj pohľad na roháča, ktorého sme všetci obdivovali. Cestou späť boli síce úvahy detí smerované k tomu, že opäť pôjdeme cez most, ale putovaním v cca 1,5 metra vysokej tráve sme im zabezpečili trochu zmeny a zážitok navyše.

Po chutnom obede sme si opäť našli čas na Božie slovo, tentoraz s témou Kresťan a svet. Hľadali sme odpoveď aj na otázku, či existuje prepojenie medzi vzťahmi kresťan – Boh a kresťan – svet. Mne ako prvé napadlo „kresťan žije s Bohom vo svete.“ A keby v ňom nežil, tak životom vo vlastnej ulite nenapĺňa jeden z cieľov svojej existencie vo vzťahu s Bohom, o ktorom sme diskutovali, a to „A tak idte, čiňte učeníkmi všetky národy krstiac ich vo meno Otca i Syna i Svätého Ducha učiac ich zachovávať všetko, čokoľvek som vám prikázal.“ Konkrétne táto výzva, do ktorej nás pozýva Ježiš, je pre každého z nás. Možno nebudeme misionármi v Ázii, v Afrike, v krajinách tretieho sveta či v džungli, ale aj to naše sídlisko či mesto je takou duchovnou džungľou, kde môžeme a máme využiť príležitosť na svedectvo o živote viery s Kristom. Zrejme ne jeden kresťan má s tým problém a možno aj niektorí z nás prítomných, ale Boh to nenecháva len tak. On sám nie je pasívny v uvedených dvoch vzťahoch. Už vyššie uvedený biblický text je v kontexte dvoch Božích výpovedí k nám, kresťanom: „Daná mi je každá moc na nebi aj na zemi.“ a „A hľa, ja som s vami po všetky dni až do skonania sveta.“ Asi po týchto slovách si ne jeden z nás položil otázku: čo s tým urobím?

Duchovne nasýtení sme dostali pozvánku na účasť na olympiáde. Tri zmiešané družstvá: Víťazní draci, Mimoni a Mravce súťažili v rôznych disciplínach ako napríklad štipcovanie, skok s loptou, beh, biblický kvíz, chytanie rýb, preťahovanie lanom atď. Niektoré z nich boli obohatené o farebné dymovnice, ktoré mierne vystrašili a dezorientovali tých menších, ale už o čosi starší sa na to pozerali s nadhľadom a bojovali aj napriek farebnej hmle a smradu. Po rozhýbaní svalov sme dobili energiu sladkou večerou a tí, ktorým sa mánilo, si ešte pridali „opekačkovú“ pochúťku, pri ktorej sme mali opäť čas na rozhovory - vážne i veselé.

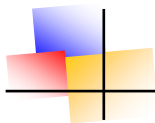
Ako je zvykom, nedeľňajšie Služby Božie sa aj teraz konali na zborovom výlete. Tretiu a poslednú z naplánovaných tém, Kresťan a cirkev/zbor, sme si vypočuli od nášho kazateľa.

Táto nedeľa však bola výnimočná. Nielen tým, že bola posledná v školskom roku, že sa ňou končil zborový výlet, ale aj tým, že sa po bohoslužbách konal krst Katky Hodermarskej. Všetci sme sa presunuli k miestu krstu, k rieke Hornád. Katka pred prítomnými vydala svedectvo o svojom živote s Kristom, vyznala Ježiša ako svojho Spasiteľa a Pána a zaviazala sa žiť život k Božej chvále a k Jeho cti. Úprimnosť vyznania našej sestričky bola viditeľná aj na jej tvári. Po samotnom úkone krstu bola Katkina radosť spečatená úsmevom aj napriek studenej vode. Ďakujeme Pánu Bohu za Katku a za jej život v ňom.

Vyhodnotením olympiády a obedom sa výlet skončil. Čas budovania spoločenstva, vzťahov a viery, ktorý je len jednou z mnohých príležitostí. Bolo nám veru spolu dobre, aj keď krátko. Verím, že v budúcnosti bude takýchto príležitostí viac, hoci len na pár hodín, aby náš zbor nebol spoločenstvom mladých, spoločenstvom detí a spoločenstvom starších, ale spoločenstvom bratov a sestier v Ježišovi Kristovi idúcim za Božím cieľom.

R.K.

KRST V HORNÁDE KYSÁK 2015

Už je našou rodinnou tradíciou, že letné prázdniny začínajú Rodinným výletom v Kysaku. Tohtoročný už máme za sebou. Spolu s deťmi sme tam prežili krásne necelé tri dni. Oddýchli sme si, porozprávali sme sa s ľuďmi, deti sa vyšalili. Trochu oddychu od každodenného zhonu... Som vďačný hlavne Bohu, ale stojí na mieste poďakovať aj Martinovi Petrejčíkovi ako hlavnému organizátorovi tábora. Bolo to naozaj náročné, ale zvládol to dobre. Ďakujem aj za medzigeneračné obohatenie tete Žežulovej aj Havrilovcom st.

Tento rok nás však čakal bonus. Krst Katky Hodermarskej. Myslím si, že okrem očakávania samotného krstu sme mnohí očakávali aj to, ako to môže dopadnúť... Priznám sa, že aj ja som mal nejaké obavy. Hlavne keď som si v sobotu popoludní skúsil „čerstvosť“ Hornádu. Aj pre mňa to bolo niečo nové, keďže to bol môj prvý krst vôbec.

Katkino srdce už niekoľko rokov horí vášňou pre Krista. Má rada Boha, má rada cirkev – Boží ľud a má rada misiú. Katka spolu so staršovstvom ma požiadali o vykonanie krstu a ja som sa tomu, samozrejme, iba potešil. Text na príhovor ku krstu som vybral z Matúšovho evanjelia 28:18: *„Chodte teda a získavajte mi učeníkov vo všetkých národoch a krstite ich v mene Otca i Syna i Svätého Ducha a naučte ich zachovávať všetko, čo som vám prikázal.“*

Pokúsil som sa vysvetliť, prečo cirkev krstí ľudí v meno Otca, Syna i Ducha Svätého. Priložím, čo som hovoril...:

„Krst v mene Otca je zapojenie človeka do náručia dobrého a milujúceho Otca, Stvoriteľa sveta a každého človeka. Biblia hovorí, že **ak sa niekto vierou stáva Jeho dieťaťom,** stáva sa členom nádhernej Božej rodiny Božích detí.

Krst v mene Syna je zapojenie človeka do Kristovho záchranného diela. Biblický príbeh nám hovorí o tom, ako Boh stvoril ľudí pre vzájomný radostný, láskyplný vzťah. Človek však odmietol Božiu dobrotu a starostlivosť a dobrovoľne si vybral cestu

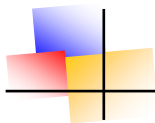
od Boha a vybral si spôsob: „ja sám viem najlepšie, čo je pre mňa dobré“, čo Biblia nazýva hriechom. Človek na zemi napáchal veľa zla. Boh poslal svojho Syna Ježiša, aby žil náš život, dokonale naplnil zákon, vzal naše hriechy na seba a zaplatil za naše viny, naše nepriateľstvo voči Bohu, náš egocentrizmus. Ježiš Kristus z lásky prišiel, aby žil náš život a svojou smrťou zaplatil za naše hriechy, aby **každý, kto verí tejto správe**, mohol znovu žiť s Bohom, slobodný a radostný život ako Jeho služobník.

Krst v mene Ducha Svätého je zapojenie človeka do veľkého tajomstva. V Duchu Svätom sa Boh nielen približuje k človeku, nielen ho navštevuje, ale v Duchu Svätom sa Boh do človeka priamo na celý život nasťahuje. Vierou v Ježiša ako osobného spasiteľa si **Duch Svätý v človeku urobí večný prítok.** Duch Svätý v človeku žije preto, aby kresťan dokázal každodenne nasledovať Ježiša Krista a žiť na Božiu slávu ako jeho dieťa.“

Ako Boží služobníci, ako cirkevná rodina, môžeme vždy iba žasnúť nad veľkou Božou milosťou, keď môžeme byť aktívnymi svedkami Jeho slávneho diela. Je radosť vidieť, že „evanjelium je (stále) Božou mocou na spasenie každému, kto mu verí...“. Je radosť zapájať ľudí do Božieho príbehu. Je radosť vidieť, že cirkev, Božia rodina, žije.

Ervín

Svedectvo o pravde

„Ja som sa nato narodil a nato som prišiel na svet, aby som vydal svedectvo pravde. Každý, kto je z pravdy, počuje môj hlas ...“ (Ján 18, 37)

Čo je pravda?

6. júla 2015 bolo to presne 600 rokov, keď bol na hranici v Kostnici upálený kvôli svojmu postoju pre náš národ význačný kresťan – Jan Hus. Nemohol odvolať obvinenia, ktoré proti nemu vznášali tí, čo ho väznili a čo sa usilovali o jeho smrť. Nemohol ísť proti tomu, čo vyznával a zastával celý svoj život – žiť podľa pravdy, zjavenej v Božom Slove. Svoj postoj jasne formuluje tri roky pred svojou smrťou vo svojom „Výklade viery“: *„Protož, věrný křesťane, hledaj pravdy, slyš pravdu, uč se pravdě, miluj pravdu, prav pravdu, drž pravdu, braň pravdy až do smrti: nebt pravda tě vysvobodí od hříecha, od ďábla, od smrti dušě a konečně od smrti věčné, jenž jest odlúčení věčné od milosti Božie....“* (Výklad viery 1412). Vedel dobre, že pravda bude mnohých ľudí dráždiť a vzbudí v nich nepriateľské pocity, tak isto ako to prežíval jeho aj náš Spasiteľ pri podobnom procese pred Pilátom.

Preto píše: *„Boje se ublížiti svědomí svému, býti lhářem před Bohem a dáti pohoršení posluchačům a učedníkům svým, nemohu učení a spisů svých odpřísáhnouti ani odvolati!“* A neodvolal.

Aký je môj postoj k pravde? Ako nášho Spasiteľa a tiež jeho verného svedka Majstra Jana, alebo ako Piláta, ktorý sa ironicky pýta: *„Čo je pravda?“*? Dnes ľudia pravdu tiež nechcú uznávať a riadiť sa ňou, alebo snád' kvôli nej položiť život. Ale pravda sa nedá upáliť, ani prekričať, ani potlačiť. Raz určite vyjde najavo. Kiež by sme boli tými, ktorí sa držia pravdy aj za cenu, ktorú budeme musieť s najväčšou pravdepodobnosťou zaplatiť. Učme sa byť pravdiví za všetkých okolností. Platí to predovšetkým pre kresťanov.

Prevzaté z : Volání uprostřed noci.

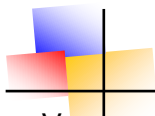

Mistr Jan Hus šest set let po upálení

V pondělí 6. července 2015 uplynulo už celých šest set let ode dne, kdy byl ve švýcarském městě Kostnici na hranici jako kacíř upálen Mistr Jan Hus. Tak dlouhá doba od jeho smrti je pro nás skoro neskutečná, ale je to opravdu šest století lidské historie. Někdo možná mávne rukou, co nám tak stará událost může ještě říct v 21. století. A přece! Kdo z nás opravdu ví, kdo byl Jan Hus, jaké myšlenky hlásal, co kázal Pražanům, proč se znelíbil církevním představitelům, proč si odvoláním svých názorů nezachránil život jako jiní a vůbec, kdo z nás opravdu četl něco z jeho díla či listů, které se zachovaly?

Malý test pro čtenáře – kde se narodil Jan Hus, na jaké fakultě a univerzitě získal titul mistra, kde horlivě kázal, myšlenky kterého teologa vyznával, jak se jmenuje jeho nejdůležitější dílo, jaké zastával akademické funkce, kolik dopisů poslal z Kostnice a jak dlouho byl vězněn v místě církevního koncilu, jak zní jeho výrok o pravdě, který se v pozměněné podobě dostal na standardu československých prezidentů? Pár otázek, pár odpovědí, které si můžeme najít a nastudovat v moudrých knihách nebo na internetu, pokud chceme, a pokud náhodou neznáme odpovědi na testové otázky.

Jan Husa se narodil pravděpodobně v roce 1371 v Husinci u Prachatic v chudé rodině hluboce věřících rodičů, kteří záhy poznali, že Jan má předpoklady pro studium a vyhlídky na lepší život než oni. Jan Hus odešel do Prahy studovat na Karlovu univerzitu a poznal strasti nemajetných studentů. Učil se houževnatě a chtěl se stát knězem, aby měl „dobré bydlo a rúcho a byl lidem vzáčen“, jak sám později přiznal. Jeho studentský život byl poměrně bujarý, ale došlo u něj k veliké duchovní změně. Z učitelů se nejvíce přichýlil k mistru Stanislavovi ze Znojma. V roce 1396 ukončil studium artistické fakulty, učil na artistické fakultě a stal se děkanem, dále pokračoval ve studiu na teologické fakultě, posléze byl zvolen i rektorem univerzity.

V roce 1400 byl vysvěcen za kněze a brzy potom začal kázat a správcovat v betlémské kapli na přímluvu svého předchůdce Štěpána z Kolína. Betlémská kaple byla centrem národně cítících nadšenců, kteří horovali pro náboženské a církevní reformy.

Jan Hus byl ohnivým řečníkem. Charismatický kazatel si získával kázáními, literární činností i akademickou činností stále více stoupenců. Bezúhonný kněz Jan z Husy ohnivě tepal nepravosti bující ve společnosti, resp. církvi. Žádal nápravu církevních pořádků a života křesťanů, ať už církevní hierarchie nebo světských pánů. Snažil se o nápravu uvnitř církve. Církev učila o pokoře a chudobě, místo toho žili - klérus, hodnostáři a kurie v čele s papeži nemravným životem, hromadila majetky a politickou moc. Jan Hus kázal proti lásce k penězům, které byly tak oblíbené u církevních hodnostářů. Ohnivě brojil proti odpustkům, které považoval za svatokupčení s Boží milostí. Jak se rozcházelo učení a praxe v každodenním životě, tak přibývalo nespokojenosti ve všech vrstvách společnosti. Jan Hus jen beze strachu pojmenovával skutečnosti veřejně ve svých kázáních a proslovech. A tak rostl počet jeho přívrženců i jeho odpůrců. Měl i významný podíl na vydání Dekretu kutnohorského, kterým se změnil počet hlasů jednotlivých národů na univerzitě ve prospěch Čechů.

Při studiu teologických spisů a Písma došlo u Jana Husa k naprosté změně života, poznal co je pravda s velkým P a nemohl už mlčet. Mistr Jan Hus nebyl silným teologem, tedy studoval a přejímal názory svých učenějších předchůdců a univerzitních kolegů - Matouše z Krakova, Milíče z Kroměříže, Matěje z Janova a nakonec hlavně Johna Wycliffa. Mistr Jan však nepřejímal nekriticky vše z učení svých předchůdců (např. neuznával Wycliffovo učení remanence). Mistr Jan se stal postupně vůdcem reformní české skupiny na univerzitě, která prosazovala hodně z učení Johna Wycliffa. Zbytek univerzitních národů a církevních hodnostářů zastával názor o nezdravosti tohoto učení, resp. o kacířství Wycliffova učení.

Tento spor o Wycliffovy články byl i jedním z důvodů pro odchod cizích profesorů z Prahy po vydání Kutnohorského dekretu. České království a univerzita byly podezřelí z kacířství. Pro své názory byl nakonec Jan Hus opuštěn i svými původními nejmocnějšími zastánci – králem Václavem IV. a pražským arcibiskupem Zbyňkem Zajíce z Hazmburka. Posledně jmenovaný ho následně dal i do klatby, a nakonec vynesl nad ním a tedy i nad Prahou, kde Hus působil, interdikt. A jeho neochvějnost a snaha obhájit pravost vlastních názorů a jeho odvolání ke Kristu jako soudci ho přivedla i na hranici v Kostnici. Jan Hus přišel dobrovolně do Kostnice na církevní koncil, aby mohl obhájit své články. Byl vyslýchán a několikrát nucen k odvolání článků, které mu byly připisovány, k odpřísáhnutí, že nedrží bludy, které o něm křivě svědčili svědkové. Odvolat nemohl, zradil by sebe i ty, kterým vštěpoval poznanou pravdu, věřili mu. Odvolat nemohl, jeho svědomí bylo čisté. Nechtěl být zatracen pro odvolání všech článků, i těch, které nehlásal.

Cituji jeden z listů M. Jana Husa z Kostnice, aby si čtenáři udělali sami úsudek o pravdě a čistotě Husova myšlení.

37. Mistru Křišťanu z Prachatic, rektoru vysokého učení v Praze

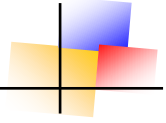
Vysoce ctěný pane rektore, mistře a otče laskavý! Jsem velice potěšen vaším dopisem, ve kterém mezi jiným píšete: spravedlivého nezarmoutí, cokoli se mu přihodí; a opět: všickni, kteří chtějí pobožně žít v Kristu Ježíši, budou mít protivenství. Z čehož uvádíte, že mne nezlomí, neporazí, nezarmoutí, ale posilní, povznese i naplní radostí vezdejší strast a oddělení od společníků. S velikou vděčností toto potěšení přijímám, když uvažuji, co tomuto psaní předcházelo. Protože jsem-li spravedlivý, nezarmoutí mne, ať se děje cokoli, abych se dal odvrátit od pravdy; a jestliže pobožně v Kristu žiju a chci žít, je správné, abych trpěl pronásledování ve jménu Kristově. Poněvadž jestli měl Kristus trpět a vejít do své slávy, je nutné, abychom my bídni vzali kříž a tak jeho samého následovali v

utrpeních. Proto vás ujišťuji, vysoce ctěný pane rektore, že pronásledování mi nikdy nepůsobí, že bych si stýskal, kdyby mne ovšem nezarmucovaly mé hříchy a nespořádanost křesťanského lidu. Nebo jak mně obtíže může způsobit zničení bohatství světa, které je smetím? Co ztráta přízně světa, která dovede odvrátit od Kristovy cesty? Co učiněná potupa, která očišťuje a oslavuje syny Boží, když je snášena pokorně, aby zářili v království svého Otce jako slunce? Co kdyby mi byl zničen bídný život, který je smrt, který kdo zde ztratí, smrt odloží a nalezne pravý život? Avšak takové věci nechápou lidé zaslepení pýchou, slávou, ctižádostí a lakomstvím, a někteří strachem, kde dříve strach nebyl, odvrácením od pravdy, kteří schnou zbavení otevřenosti a tak i lásky a všech ctností, jsou podivuhodně zmateni v myslí tím, že je tiskne z jedné strany poznání pravdy a z druhé strany strach, pro který se bojí ztratit dobrou pověst a vydati bídné tělo až na smrt. Já doufám v Pána Ježíše, že ho vydám, jestliže mi udělí milosrdenství; poněvadž nepřēju si žít v tomto bídném světě, leda bych mohl povzbuzovat k pokání sebe i jiné podle ustanovení Božího.

Poctivý zápas o poznání pravdy a její důslednou aplikaci do života, za což byl ochoten trpět i položit život – to je to, čím Hus oslovuje (i nevěřící) i 600 let po své smrti. Je jedním z oblaku svědků, které nám Pán Bůh daroval. Dáme se inspirovat?

Staršovstvo informuje

- Bolo zvolené nové staršovstvo: D. Klein, V. Komarik, O. Straka a I. Žežula. Za podpredsedu bol zvolený br. I. Žežula, za hospodára O. Straka.
- Pri bohoslužbách v Kysaku sa uskutočnil krst ses. K. Hodermarskej. Členský sľub by sa z technických dôvodov mal uskutočniť v septembri.
- Svadobná pobožnosť ses. Ľ. Strakovej a jej snúbenca by sa mala uskutočniť v našom zbere 22.8. Vzhľadom k plánovanej dovolenke br. Betinu bude sobášiacim br. P. Halža.
- Spoločenstvo zboru Cirkvi československej husitskej oznámilo, že už nebude k svojim bohoslužbám využívať priestory nášho zborového domu. Spoločenstvo sa stretáva v prenajatej fare.
- Staršovstvo ďakuje členom i priateľom zboru za mimoriadnu obetavosť pri zbierke na podporu Ukrajiny.
- V lete by sa mala uskutočniť posledná etapa zateplenia budovy – výmena okien v zadnej časti prvého poschodia a vstupných dverí z balkóna do bytu kazateľa. Záujemcovia o staré drevené okná a dvere môžu kontaktovať br. O. Straku. Uskutoční sa tiež oprava ženského WC.

Organizačné informácie

Pravidelné stretnutia:

- ✚ **Nedel'né zhromaždenie:** o 10.00 hod. v modlitebni.
- ✚ **Biblické hodiny:** *nebudú prebiehať počas školských prázdnin!!*
- ✚ **Program pre deti:** *Besiedka neprebíha počas školských prázdnin!!*

Kazateľ je k dispozícii k pastoračným rozhovorom v každom čase.

Kontakty:

Kancelária zboru: 055/622 5424; kazateľ Rastislav Betina 0948 235 035

Ďakujeme za podporu práce zboru, jednotlivých zborových činností a aktivít vašim finančným darom na účet:

4350129742/3100 - pre investičnú výstavbu Bardejovská

5023022870/0900 - zabezpečenie každodenného chodu zboru

Služba pri ozvučení: Ján Havrila

Služba prekladu kázne: Daniel Liška

Modlitebné podnety:

- ✚ Za brata kazateľa a jeho rodinu
- ✚ Za všetky stretnutia v zbore, za ich duchovný úžitok
- ✚ Za duchovnú jednotu zboru
- ✚ Za evanjelizačnú a svedeckú službu
- ✚ Za misiu doma a v zahraničí
- ✚ Za rodiny za výchovu detí v duchu evanjelia
- ✚ Za našich chorých a dôchodcov

Program na mesiace júl-august 2015

5.7.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
12.7.	Ne	10:00 Zhromaždenie (br. Jeff Talley)
19.7.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)
26.7.	Ne	10:00 Zhromaždenie (br. John Lesondak)
2.8.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Ervin Mittelman)
9.8.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Ervin Mittelman)
16.8.	Ne	10:00 Zhromaždenie (br. Jeff Talley)
23.8.	Ne	10:00 Zhromaždenie (br. Miroslav Bielik)
30.8.	Ne	10:00 Zhromaždenie (kaz. Rastislav Betina)

Zmena programu vyhradená.

Zborové listy vydáva Zbor Cirkvi bratskej, Kováčska 31, Košice.

Len pre vnútornú potrebu.

Uzávierka nasledujúceho čísla je v nedeľu 30.08.2015

Za príspevky vopred ďakujeme.

Redakcia: M. Bielik, I. Žezula

Jazyková korektúra: M. Bielik

Grafická úprava: M. Petrejčík

Web: <http://www.cbke.sk>